

F. t. l. om kystbeskyttelse

kan være tale om at pålægge bidragspligt. Som hidtil kan det meget vel tænkes, at der kun er grund til at pålægge denne kreds bidragspligt. Lovforslaget begrænser imidlertid ikke kredsen af private ejendomsbesiddere, der kan pålægges bidragspligt, til ejerne af de direkte beskyttede ejendomme, men medtager ejendomme, som i øvrigt opnår en fordel ved foranstaltningen. Herved tænkes bl.a. på, at en nærliggende strand i velplejet stand i kraft af dens rekreative værdi kan være af direkte økonomisk værdi for ejendomme, der ikke som sådanne er truet fra havet.

Betragtningen om en strands økonomiske betydning for ejendomme, der ikke er truet fra havet, kan, imidlertid føres videre derhen, at kredsen af ejendomme, der har en sådan interesse i stranden, er meget vid og ubestemt. Dette fører til, at der kan være begrundelse for, at amtskommunen eller primærkommunen bidrager til strandens beskyttelse og bevaring. På denne baggrund skal bestemmelsen i stk. 3 ses.

Bestemmelsen forudsætter, at amtskommune eller primærkommune frivilligt kan beslutte at bidrage til eller helt at afholde udgifterne ved et anlæg eller en foranstaltning, herunder til drift og vedligeholdelse, hvis noget sådant findes begrundet. Det er videre klart, at et amtsråd kan pålægge en primærkommune bidrag uden særlige begrænsninger, hvis primærkommunen er ejendomsbesidder. Det følger af bestemmelsen i stk. 2.

Det er yderligere anset for rimeligt, at en primærkommune skal kunne pålægges bidrag i dens egenskab af primærkommune, hvis amtskommunen eller en anden primærkommune bidrager med mindst samme beløb i egenskab af offentlig myndighed (ikke som grundejer). Det sidstnævnte alternativ sigter på den situation, at et anlæg eller en foranstaltning har betydning for en kyststrækning, der går gennem flere kommuner. Hvis én kommune har besluttet at bidrage, må det anses for rigtigt, at der er mulighed for at pålægge én eller flere andre kommuner at bidrage med et beløb, der ikke overstiger det, som førstnævnte kommune har besluttet at bidrage med.

Det kan være velbegrundet, at de offentlige kasser bidrager til et anlægs tilvejebringelse og igangsætning af visse foranstaltninger, selv om de ikke deltager i de løbende, fremtidige udgifter.

Om, hvorledes amtsrådet ønsker at være repræsenteret på det i stk. 4 omhandlede møde, henvises til bemærkningerne til § 2.

Til § 6.

Ekspropriationsbestemmelsen i § 6, stk. 1, er meget kortfattet i forhold til de tilsvarende bestemmelser i digeloven. Henvisningen i stk. 3 til § 43, stk. 3, i lov om offentlige veje fastslår imidlertid klart, at en ekspropriation kan bestå såvel i en erhvervelse af fast ejendom til eje som i pålæg af servitutter og brugsrettigheder af enhver art. Nogen særlig specifikation i lov om kystbeskyttelse er der derfor ikke behov for. Henvisningen til samme lovs § 45 giver grundlag for at iværksætte forundersøgelser m.v. uden samtykke fra den enkelte ejer.

I betragtning af, at foranstaltninger til kystens pleje og beskyttelse kan være af anden art end faste anlæg, som digeloven og kystsikringsloven havde for øje, vil det kunne være af væsentlig betydning for at kunne udøve sådanne plejeforanstaltninger at have helt fri råden over strandbred eller forland. For at undgå tvivl om dette særlige spørgsmål er det derfor i stk. 2 bestemt, at ejendomsretten til strand- og forlandsarealer kan eksproprieres til ejendom, selv om der ikke på sådanne arealer skal udføres faste anlæg. Fra praksis kan nævnes et tilfælde, hvor det ville have været af væsentlig betydning at eje forlandet foran et dige for at udføre såkaldte slikgårde med henblik på en forøgelse af forlandet til digets beskyttelse.

Til § 7.

Den normale måde at administrere et dige eller et kystsikringsanlæg på har været at danne en forening – et digelag eller kystsikringslag – med de bidragydende ejendomme (ejere) som medlemmer. Lovforslaget forudsætter i § 7, at dette også fremtidig vil være en praktisk anvendelig administrationsform. Der gives ikke som i digeloven regler om, hvem der kan foreslå oprettelse af et lag, eller hvornår et sådant skal dannes. Lovforslaget overlader det helt til amtsrådets skøn at tage stilling til, hvornår det vil være rigtigt i henhold til loven at oprette et lag med de retsvirkninger, som følger deraf. Det står naturligvis en ejerkreds frit for uden amtsrådets medvirken at oprette et lag med det formål at beskytte en kyststrækning. Oprettelse af et sådant lag kan imidlertid ikke drage nytte af de bestemmelser, som loven indeholder om pante- og fortrinsret for bidrag, bidrags opkrævning m.v.

Hvis amtsrådet beslutter, at der skal oprettes et lag, er det i § 7, stk. 1, bestemt, at laget skal stå under amtsrådets tilsyn, hvilket omfatter både et teknisk og økonomisk tilsyn. Nærmere regler herom forudsættes indsat i lagets vedtægt. Bestemmel-